

1. Tytuł

Sekretariat
Data wydruku 11.10.19
Podpis 2685

Uchwała

Komisji Habilitacyjnej z dnia 18.07.2019 zawierająca opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie medycyna i nauki o zdrowiu dr Marcina Magierowskiego

Komisja habilitacyjna w składzie:

Przewodniczący: Prof. dr hab. med. Teresa Starzyńska

Sekretarz Komisji: Dr hab. med. Beata Kieć-Wilk

Recenzenci : Prof. dr hab. med. Jacek Jawień

Prof. dr hab. med. Elżbieta Poniewierka

Dr hab. med. Agnieszka Mądro

Członkowie Komisji: Prof. dr hab. Iwona Wybrańska

Dr hab. med. Adam Przybyłkowski

działając na podstawie art. 16 ust. 1 i 2, art. 18a ust. 8 i 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. Nr 65, poz. 595 ze zm.), § 15 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 19 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 2018, poz 261), § 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dn. 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. Nr 196, poz. 1165) oraz na podstawie postanowienia Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów powołującego komisję habilitacyjną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Marcina Magierowskiego podjęła, w głosowaniu jawnym, **uchwałę wyrażającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Marcinowi Magierowskiemu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie nauki farmaceutyczne.**

UZASADNIENIE

Komisja Habilitacyjna po zapoznaniu się z autoreferatem, osiągnięciem naukowym, wykazem opublikowanych prac naukowych, materiałami dotyczącymi osiągnięć dydaktycznych, współpracy z instytucjami, organizacjami i towarzystwami naukowymi, działalności popularyzującej naukę dr Marcina Magierowskiego oraz pozytywnymi opiniami Recenzentów:

Prof. dr hab. Jacka Jawienia – z Collegium Medicum UJ w Krakowie

Prof. dr hab. Elżbiety Poniewierki – z Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu

dr hab. Agnieszki Mądro - z Uniwersytetu Medycznego w Lublinie

ustaliła, co następuje:

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ

Dr Magierowski w 2011 roku uzyskał dyplom magistra analityki medycznej; Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Analityki Medycznej, Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie. Jest związany Katedra Fizjologii Wydziału Lekarskiego UJCM, gdzie pod kierunkiem prof. dr hab. Tomasza Brzozowskiego przygotował i obronił w 2016 r. pracę doktorską pt. *„Siarkowodór w protekcji błony śluzowej żołądka przed uszkodzeniami wywołanymi przez czynniki wrzodotwórcze w modelach eksperymentalnych”*.

Od listopada 2018 roku, objął stanowisko adiunkta i p. o. kierownika Pracowni Diagnostyki Izotopowej (Zakład Inżynierii Genetycznej, GMM kat. II), Katedra Fizjologii Wydziału Lekarskiego UJCM.

Recenzenci osiągnięcia naukowego, całokształtu dorobku naukowego i organizacyjnego kandydata podkreślali go wiedzę, nowatorstwo badań w zakresie patofizjologii, gastrologii i farmakologii oraz doświadczenie naukowe i zawodowe.

OCENA CYKLU PUBLIKACJI ZŁOŻONYCH JAKO OSIĄGNIĘCIE NAUKOWE

Temat zbiorczy cyklu publikacji dr Marcina Magierowskiego to: *„Tlenek węgla oraz siarkowodór w leczeniu doświadczalnych wrzodów błony śluzowej żołądka oraz w redukcji gastrotoksyczności niesteroidowych leków przeciwzapalnych”*. W skład cyklu wchodzi 4 parce opublikowane w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym; w 3 monografiach Kandydat jest pierwszym autorem, w jednej natomiast autorem korespondencyjnym. Wszystkie prace mają charakter oryginalny. Zostały

opublikowane w języku angielskim, w czasopismach posiadających wskaźnik oddziaływania IF. Ocena parametryczna wskazanego cyklu prac wynosi: Sumaryczny Impact Factor osiągnięcia naukowego: **17,758** a suma pkt. MNiSW: **145**.

Recenzenci zaakcentowali istotność poruszanego tematu badawczego jak działanie gastroprotektoryjne związków uwalniających H₂S lub CO, względem doświadczalnych uszkodzeń błony śluzowej żołądka szczurzego, indukowanych ekspozycją zwierząt na ostry stres, ischemię z reperfuzją, etanol oraz przede wszystkim na wrzodotwórcze działanie leków z grupy bisfosfonianów lub niesteroidowych leków przeciwzapalnych (NLPZ), takich jak powszechnie stosowana aspiryna. Nowatorstwo badań kandydata, cykl publikacji zawiera wyniki badań, które pozwoliły zidentyfikować potencjał terapeutyczny donorów tlenu węgla oraz siarkowodoru w leczeniu przewlekłych uszkodzeń wrzodowych błony śluzowej żołądka oraz zgłębić mechanizmy gastroochronnego działania tych molekuł względem polekowego uszkodzenia błony śluzowej żołądka. Podkreślali nowatorstwo badań gdzie po raz pierwszy wykazano, że dożołądkowe podawanie CORM-2 dawkozależnie przyspiesza gojenie przewlekłych, wywołanych aplikacją kwasu octowego, wrzodów żołądka w zwierzęcym modelu eksperymentalnym *in vivo*.

Proces gojenia się wrzodów żołądka może być generalnie podzielony na fazę wczesną, pośrednią oraz późną. Każdy z tych etapów cechuje się również szeregiem zmian w profilu ekspresji poszczególnych szlaków oraz biomarkerów zaangażowanych we wspomniane procesy regeneracyjne błony śluzowej żołądka. Można tutaj zaliczyć: 1) czynniki regulujące angiogenezę, takie jak VEGF oddziałujący na receptory VEGFR1 i VEGFR2, oraz PDGF, 2) czynniki wzrostu, takie jak IGF-1, HGF i EGF, czy też 3) peptydy anty-oksydacyjne lub pro- i przeciwzapalne, np. aneksyna-1, TGF- β , IL-10, Nrf2, HO-1, HIF-1 α , oraz izoformy enzymów szlaku biosyntezy prostaglandyn, w tym COX-1 i COX-2. Uwzględnienie dynamiki i poznanie kompleksowości fizjologicznego mechanizmu gojenia się chronicznych wrzodów żołądka. Kandydat w sposób bardzo szczegółowy badał w/w mechanizmy w celu pełnego zrozumienia potencjału terapeutycznego związków farmakologicznych mogących przyspieszać proces gojenia.

Kandydat załączył również wyniki przedklinicznych badań nad innowacyjną pochodną naproksenu uwalniającą H₂S (ATB- 346), którą cechuje lepsze działanie przeciwzapalne oraz znacznie mniej skutków ubocznych w porównaniu do formy macierzystej tego leku.

Cykl publikacji i opisane wyniki wskazują na możliwości terapeutyczne z wykorzystaniem tych badań przedklinicznych w dalszej perspektywie do kliniki. Prace te podkreślają również istotność prowadzenia dalszych prac nad nowymi formami leków i dalszego rozwoju NLPZ uwalniających bioaktywne cząsteczki gazowe; o znacznie mniejszym potencjale działań ubocznych tych farmaceutyków względem przewodu pokarmowego.

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

Dorobek naukowy Kandydata, po wyłączeniu prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego obejmuje: **32** prac oryginalnych i poglądowych w tym **30** zamieszczonych w impaktowanych czasopismach (IF = **95,786**; KBN/MNiSW = **916**), w tym Kandydat jest pierwszym lub ostatnim/korespondencyjnym autorem w 13 z tych prac. Wiele artykułów opublikowano w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym (m.in. *Br. J. Pharmacol.*; *Mediat. Inflamm.*; *PLoS One.*; *Dig. Dis. Sci. Pharmacol. Res.*; *Molecules* czy *J. Gastroenterol.*)

Dodatkowo Kandydat był kierownikiem lub uczestniczył w realizacji wielu krajowych grantów naukowych jak finansowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju nr grantu: LIDER/9/0055/L- 8/16/NCBR/2017 (Lider-); Sonata- Narodowe Centrum Nauki; Preludium- Narodowe Centrum Nauki czy stypendium doktorskie i wyjazdowe Etiuda finansowane przez Narodowe Centrum Nauki, czy dotacja celowa z MNiSW na rozwój młodych naukowców.

Wszystkie publikacje obejmują zagadnienia związane z dziedziną gastroenterologii doświadczalnej, dotyczą fizjologii i patofizjologii schorzeń błony śluzowej górnego oraz dolnego odcinka przewodu pokarmowego badanych w modelach eksperymentalnych na poziomie czynnościowym, biochemicznym oraz molekularnym.

Dorobek kandydata jest uzupełniony opublikowaniem 134 streszczeń prac prezentowanych na krajowych (**52**) i międzynarodowych (**82**) zjazdach i sympozjach naukowych.

DZIAŁALNOŚĆ DYDAKTYCZNA I ORGANIZACYJNA

Recenzenci pozytywnie ocenili zaangażowanie organizacyjne dr Marcina Magierowskiego, który od 2018 roku objął stanowisko p. o. kierownika Pracowni Diagnostyki Izotopowej (Zakład Inżynierii Genetycznej, GMM kat. II), Katedry Fizjologii Wydziału Lekarskiego UJ CM.

Recenzenci zaznaczyli „zaburzoną proporcję” ilości prac opublikowanych przed i po- uzyskaniu tytułu doktora, na korzyść tych pierwszych, co wynika z szybkiego złożenia habilitacji: 2,5 roku po obronie doktoratu.

Równocześnie podkreślając duże zaangażowanie Kandydata w programy badawcze i naukowe, zaznaczyli niezadowalający dorobek dydaktyczny, dotyczący nauczania studentów medycyny UJ CM.

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA

Dr Marcin Magierowski za swoją działalność naukową był wielokrotnie nagradzany otrzymując nagrody krajowe i międzynarodowe m.in.: Polską Nagrodą Inteligentnego Rozwoju 2019 w kategorii Naukowiec Przyszłości, stypendium START – Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, Stypendium przyznawanego przez MNiSW, Nagrodą Supertalenty w Medycynie – Puls Medycyny, Stypendium DOCTUS – Małopolskie Centrum Przedsiębiorczości

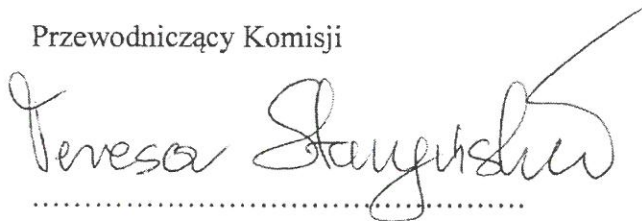
WNIOSEK KOŃCOWY

Wszyscy Recenzenci oraz Członkowie Komisji przedstawiają wniosek końcowy w oparciu o ocenę osiągnięcia naukowego będącego cyklem 4 prac oryginalnych, całokształtu dorobku naukowego, działalności organizacyjnej dr n. med. Marcina Magierowskiego.

Stosunkiem głosów 6 za, 1 przeciw – uważają, że spełnia on wymogi, określone ustawą z dnia 14 marca 2003 r (art. 26, ust 1) o stopniach i tytule naukowym (Dz.U. z 2003 r, Nr 65 poz 595) i zasługuje na uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

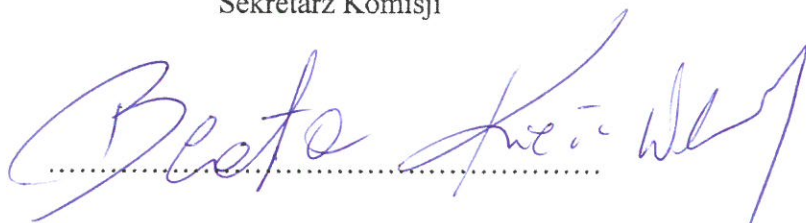
Wobec powyższego, Komisja wnioskuje do Pana Dziekana i Wysokiej Rady Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego Collegium Medicum w Krakowie o nadanie **dr Marcinowi Magierowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauki o zdrowiu w dyscyplinie nauki farmaceutyczne.**

Przewodniczący Komisji

.....

Sekretarz Komisji

.....

